

РЕШЕНИЕ

№ 10488

гр. София, 02.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 04.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **963** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на Р. Р. М. срещу заповед № ЧР-СП-НТУ-3/3.1.2024 г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ /А./, с която е прекратено служебното му правоотношение поради неявяване да заеме длъжността след като е възстановен в срока по чл. 122, ал. 2 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, тъй като за издател на заповедта е посочен инж. Я. Й., а тя е подписана от инж. Й. В. – член на УС на А..

Жалбоподателят твърди, че заповедта е и незаконосъобразна. С предходна заповед № ЧР-СП-621/ 11.08.2022 на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, е прекратено служебното му правоотношение, като с решение № 3470/29.5.2023 г., постановено по адм.д. № 8044/2022 г. на АССГ, 21 с-в заповедта е отменена, а с решение № 12757/19.12.2023 г. на ВАС, постановено по адм.д. № 8044/2022 г. решението на АССГ е оставено в сила.

На 22.12.2023 г. жалбоподателят се е явил да заеме длъжността от преди уволнението като е подал заявление вх. № 94-00-14770/22.12.2023 г.; то е изпратено и по ел.поща до председателя на УС на А.. Ето защо счита, че е спазен 14-дневният срок от влизане в сила на решението за отмяна заповедта за уволнение /19.12.2023 г./ съобразно чл. 122, ал. 1 ЗДСл. В подаденото заявление изрично е посочил чл. 122, ал. 1 ЗДСл., поради което следва да се приеме, че недвусмислено е изявил желанието си да бъде

възстановен. Действията на административния орган следва да се квалифицират като превратно упражняване на власт. Заповедта е издадена в нарушение на вътрешните правила. Ответникът в предходното производство е признал, че няма сектор „Център за взаимодействие с потребители“.

Моли съдът да постанови решение, с което да се прогласи за нищожна, „алтернативно“ – да се отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Ответникът - Председателят на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ /А./ със становище от 23.2.2024 г. оспори жалбата. Твърди, че заповедта е издадена от компетентен орган като излага подробни съображения. Заповедта е издадена въз основа на констативен протокол от 3.1.2024 г., видно от който е констатирано, че жалбоподателят не се е явил лично, за да заеме длъжността до посочената дата, като 14-дневния срок по чл. 122, ал. 1 ЗДСл. е изтекъл на 2.1.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № ЧР-СП-522/ 21.06.2022 г. на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ Р. Р. М. е назначен на длъжността директор на Национално Т. управление.

Със Заповед № ЧР-СП-621/ 11. 08. 2022 г. на председателя на УС на А., е прекратено служебното правоотношение на Р. Р. М., на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДС – поради обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения.

С предходна заповед № ЧР-СП-621/ 11.08.2022 на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, е прекратено служебното му правоотношение, като с решение № 3470/29.5.2023 г., постановено по адм.д. № 8044/2022 г. на АССГ, 21 с-в заповедта е отменена, а с решение № 12757/19.12.2023 г. на ВАС, постановено по адм.д. № 8044/2022 г. решението на АССГ е оставено в сила.

По делото е представено /л. 21/ заявление от жалбоподателя до инж. Я. Й. председател на УС на А., с вх. № 94-00-14770/22.12.2023 г. В него е посочено, че е относно „Възстановяването на длъжност“, както и се цитират посочените по-горе решения на АССГ и ВАС, с които е отменено последното му уволнение.

На стр. 2-ра, т. 4 от тази молба изрично е посочено, че моли да бъде възстановен на длъжност, на основание чл. 122, ал. 1 ЗДСл., като за издадената заповед за възстановяване е поискал да бъде уведомен на посочения от него ел.адрес.

Заявление вх. № 94-00-14770/22.12.2023 г.; е изпратено и по ел.поща до председателя на УС на А. видно от извадка от електронна кореспонденция между страните по делото.

По делото е представен констативен протокол, посочено, че е издаден на от 2.1.2023 г., видно от който е констатирано, че до 2.1.2023 г., 17.30 ч. жалбоподателят не се е явил да заеме длъжността от преди уволнението. Предвид цитирането на процесните решения на ВАС и АССГ, постановени през 2023 г. следва да се приеме, че в констативния протокол е допусната грешка при изписване на годината – погрешно е посочено, че е 2023 г., а е следвало да се изпише 2024 г.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:
По допустимостта:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, приложим вр. чл. 124, ал. 1 ЗДСл. от лице с право и интерес от оспорване срещу утежняващ индивидуален акт,

който подлежи на пряк съдебен контрол на основание чл. 124, ал. 1 ЗДСл. ТЯ е процесуално допустима.

По същество съдът намира следното:

Съгласно чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

По компетентността на органа:

Видно от заповед № РД-02017-5087/15.12.2023 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството е разрешено на Я. Й. Й. – председател на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“ да ползва платен годишен отпуск за периода 2-5.1.2024 г. По време на отпуската той е постановено да бъде заместващ от Й. К. В..

С оглед на така установеното съдът намира, че оспорената заповед, издадена от Й. К. В., за председателя на УС на А., не е нищожна поради липса на компетентност – така, както твърди жалбоподателят.

Актът е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК писмена форма, като съдържа всички изискуеми реквизити.

По процедурата:

Не се установяват съществени процесуални нарушения.

По материалната законосъобразност:

Видно от установеното по-горе, по отношение на страните по делото е постановено решение, с което е отменена предходна заповед за уволнение на жалбоподателя.

Съгласно чл.122, ал.1 от ЗДСл. това правоотношение се възстановява, ако служителят се яви в администрацията в двуседмичен срок от влизане в сила на решението. Доколкото решението е влязло в сила на 19.12.2023 г., това е следвало да стане до 2.01.2024 г.

В своята практика ВАС сочи, че „подаването на писмена молба-уведомление за намерение за явяване, не е задължително действие. Възможно е възстановяването да стане без такава предварителна молба, но в никакъв случай - без самото явяване на служител за заемане на длъжността. Законът му е предоставил правото да прецени, дали отмяната на акта за уволнението му, е достатъчната за него цел и постигането й го удовлетворява (със съответните последици), или той желае действително да заеме длъжността, от която е бил незаконно уволнен. Тази преценка обаче трябва да се направи в срока по чл. 122, ал. 1 ЗДСл. Ако след отмяната на заповедта, държавният служител се яви за заемане на длъжността в срока по чл. 122, ал. 1 ЗДСл, органът по назначението е длъжен да го възстанови на заеманата преди уволнението длъжност. /Решение №2025 от 12.02.2014 г. на ВАС по адм. д. №5059/2013 г., V о./.

В процесния случай действително се установява, че жалбоподателят е поискал издаване на нарочна заповед за възстановяване на заеманата длъжност от ответника, като ответникът не е издал такава.

Действително, издаването на такава заповед не е предпоставка за осъществяването на фактическия състав по чл. 122, ал. 1 ЗДСл., за да настъпят правните последици на възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност. Съгласно цитираната норма за настъпването на тези последици е необходимо последователното и кумулативно настъпване на два факта: постановяване на влязло в сила съдебно решение за отмяна на предходна заповед за уволнение и явяване за заемане на длъжността от преди уволнението.

Действително, разпоредбата на [чл. 122, ал. 1 от ЗДСл.](#) е императивна и изисква осъществяване на действие, изразяващо се в явяване в съответната администрация в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение, което в случая не се установява да е сторено. За административния орган не е налице задължение да указва на служителя правата му, дадени от закона. /така р. № 7264/22.5.2012 г. по адм.д. № 9659/2011 г. на ВАС, V отд.

Същевременно обаче, настоящият състав намира, че действията на ответника следва да бъдат квалифицирани като превратно упражняване на власт. До ответника е достигнало изявлението на жалбоподателя, в което ясно и недвусмислено е изявил желание да бъде възстановен на заеманата длъжност; поискал е постановяване на заповед за възстановяване. Същевременно, ответникът, вместо да предприеме действия в отговор на това изявление, е бездействал и се е задоволил да констатира липсата на явяване за заемане на длъжността. Тези действия имат за цел и краен резултат не изпълнение на законови задължения, а единствено да не бъде реално възстановен служителят на заеманата преди уволнението длъжност.

На следващо място, в по-новата си практика ВАС /така решение № 12071 от 25.11.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 8418/2021 Г., V отд. На ВАС/ се изоставя тълкуването, че уволненият служител, трябва единствено и само физически да се яви на мястото. В това решение е прието, че Законът обаче не използва предметност за целта на "явяването", което води до съвсем други изводи за по-широки възможности за осъществяването и, т.е. буквалното тълкуване свежда "явяването" само до определени физически действия в рамките на строго ограничена предметност, които имат своята сила, но не могат да игнорират други начини, например уведомяване по телефона или подаване на писмена молба в рамките на законовия срок. В този смисъл и решение № 11577/15.11.2021 г., постановено по адм.д. № 6807/2021 г. на ВАС, V отд.

В конкретния случай и при тълкуване волята на жалбоподателя, изявена в заявлението му от 22.12.2023 г., в което ясно и недвусмислено заявява желанието си да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност от една страна, а от друга страна, бездействието на жалбоподателя да предприеме действия по възстановяване, както и при съобразяване практиката на ВАС, следва да се приеме, че оспорената заповед следва да бъде отменена.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт следва да бъде отменен.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените разноски в размер на 1000 (хиляда) лева лв., видно от представения (стр. 171) договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 64-ти състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалбата на Р. Р. М., ЕГН [ЕГН], заповед № ЧР-СП-НТУ-3/3.1.2024 г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ /А./, с която е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], [улица] да заплати на Р. Р. М. разноски в размер на 1000 (хиляда) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

